

UZASADNIENIE

PROJEKTU UCHWAŁY RADY MIASTA STOŁECZNEGO WARSZAWY w sprawie wyboru metody ustalenia opłaty za gospodarowanie odpadami komunalnymi, ustalenia stawki takiej opłaty oraz ustalenia stawki opłaty za pojemnik o określonej pojemności

Z dniem 1 stycznia 2012 r. weszła w życie zasadnicza część przepisów ustawy z dnia 1 lipca 2011 r. o zmianie ustawy o utrzymaniu czystości i porządku w gminach oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. Nr 152, poz. 897, z późn. zm.).

W myśl art. 6k ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 13 września 1996 r. o utrzymaniu czystości i porządku w gminach (Dz. U. z 2012 r. poz. 391, z późn. zm., zwana dalej: u.c.p.g.), rada gminy, w drodze uchwały, dokona wyboru metody ustalenia opłaty za gospodarowanie odpadami komunalnymi oraz ustali stawkę takiej opłaty od właścicieli nieruchomości, na których zamieszkują mieszkańcy. Ustawodawca, w art. 6j ust. 1 i 2 u.c.p.g., wskazał cztery możliwe metody:

- 1) od liczby mieszkańców zamieszkujących daną nieruchomość, lub
- 2) od ilości zużytej wody z danej nieruchomości, lub
- 3) od powierzchni lokalu mieszkalnego, lub
- 4) od gospodarstwa domowego,

dopuszczając możliwość zastosowania więcej niż jednej metody ustalenia opłat na obszarze gminy oraz różnicowanie stawek opłaty m.in. od liczby mieszkańców zamieszkujących nieruchomość, a także od rodzaju zabudowy.

W przypadku nieruchomości, na których nie zamieszkują mieszkańcy, a powstają odpady komunalne, w art. 6j ust. 3 u.c.p.g., przewidziano tylko jedną metodę ustalania opłaty za gospodarowanie odpadami komunalnymi, opartą o częstotliwość opróżnień pojemników o danej pojemności na terenie nieruchomości. Na nieruchomościach o charakterze mieszanym opłatę za gospodarowanie odpadami komunalnymi ustala się oddzielnie dla każdej z części nieruchomości, stosując odpowiednią dla każdej z nich metodę i stawki.

Biorąc pod uwagę powyższe, przeprowadzono wielokryterialną analizę, w wyniku której wybrano metodę ustalenia opłaty za gospodarowanie odpadami komunalnymi od gospodarstwa domowego, z uwzględnieniem zróżnicowania stawki w zależności od liczby mieszkańców zamieszkujących nieruchomość, a także w zależności od rodzaju zabudowy. Z uwagi na fakt, iż gospodarstwo domowe nie zostało zdefiniowane w u.c.p.g., wykorzystano definicję zawartą w ustawie z dnia 4 marca 2010 r. o narodowym spisie powszechnym ludności i mieszkań w 2011 r. (Dz. U. Nr 47, poz. 277), zgodnie z którą przez gospodarstwo domowe rozumie się wszystkie osoby spokrewnione lub niespokrewnione, zamieszkałe w danym mieszkaniu, utrzymujące się lub nieutrzymujące się wspólnie.

Wydano opinię
Starostka m. st. Warszawy
z dnia 28. LUT. 2013. A. Jowit

Na podstawie analiz i niezależnych badań stwierdzono, iż współczynnik nagromadzenia odpadów jest różny nie tylko w zależności od rodzaju zamieszkiwanej nieruchomości ale również wielkości gospodarstwa domowego. Zgodnie z wynikami badań w zabudowie jednorodzinnej wskaźnik ten, w przeliczeniu na osobę, jest blisko o ponad 50% wyższy, niż w zabudowie wielolokalowej. Dodatkowo zastosowanie jednej, wyższej stawki opłaty w przypadku budynków jednorodzinnych jest uzasadnione znacznie wyższymi kosztami obsługi logistycznej takich nieruchomości.

Zgodnie z ustawą z dnia 7 lipca 1994 r. Prawo budowlane (Dz. U. z 2010 r., Nr 243, poz. 1623, z późn. zm.), za budynek mieszkalny jednorodzinny uznaje się „budynek wolnostojący albo budynek w zabudowie bliźniaczej, szeregowej lub grupowej, służący zaspokajaniu potrzeb mieszkaniowych, stanowiący konstrukcyjnie samodzielną całość, w którym dopuszcza się wydzielenie nie więcej niż dwóch lokali mieszkalnych albo jednego lokalu mieszkalnego i lokalu użytkowego o powierzchni całkowitej nieprzekraczającej 30% powierzchni całkowitej budynku”. Jeśli w budynku mieszkalnym jednorodzinym wyodrębniono dwa lokale mieszkalne, wówczas każdy z właścicieli zobowiązany jest do zapłaty połowy stawki opłaty określonej dla budynku mieszkalnego jednorodzinne.

Przy różnicowaniu stawek opłat według wielkości gospodarstwa domowego wzięto pod uwagę wyniki badań naukowych prowadzonych w wielu krajach, w tym również Polsce, badania naukowe m.in. przez Uniwersytet Śląski w Katowicach. Badania wskazują, że osoby mieszkające samotnie produkują o co najmniej 20 - 25 % więcej odpadów, niż osoby w gospodarstwach 3 osobowych. Ponadto, zauważyć należy, iż różnica pomiędzy ilością odpadów wytwarzanych przez osobę w gospodarstwie jednoosobowym a ilością odpadów przypadającą na jedną osobę w gospodarstwach wieloosobowych (3 - 4 osobowych) może wynieść od 30 do 40%. Zależność ta znajduje również potwierdzenie w danych statystycznych i wynika z różnic w konsumpcji i sposobie życia osób mieszkających samotnie.

Zaproponowana metoda naliczania opłaty za gospodarowanie odpadami komunalnymi charakteryzuje się przejrzystym sposobem naliczania opłaty, dzięki czemu należy spodziewać się, iż właściciele nieruchomości nie powinni mieć problemów z wypełnieniem deklaracji. Metoda uwzględniająca zróżnicowanie stawek opłaty w zależności od liczby osób zamieszkujących nieruchomość powinna spotkać się z wyższą akceptacją społeczną, gdyż uwzględnia wyniki przeprowadzonych wcześniej badań i konsultacji.

Na uwagę zasługuje fakt, iż wewnętrzne rozliczenie kosztów z tytułu opłaty za gospodarowanie odpadami komunalnymi pomiędzy zarządcą a mieszkańcami zamieszkującymi lokale w budynkach wielorodzinnych będzie mogło odbywać się w oparciu o metodę wskazaną uchwałą metodę lub na dotychczasowych zasadach, tj. od osoby, powierzchni lokalu mieszkalnego,

zużycia wody lub ryczałtowo na podstawie liczby lokali mieszkalnych położonych na terenie danej nieruchomości.

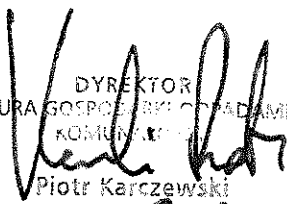
Ponadto, w odniesieniu do wysokości stawek opłaty od właścicieli nieruchomości, na których nie zamieszkują mieszkańcy a powstają odpady komunalne zaproponowano stawki w przeliczeniu na najczęściej stosowane obecnie w Warszawie typy pojemników do zbierania odpadów komunalnych.

Zróżnicowanie stawek w zależności od sposobu zbierania odpadów komunalnych ma stanowić istotną zachętę do selektywnej zbiórki i wynika z dyspozycji ustawowej.

Przy ustalaniu stawek opłaty wzięto pod uwagę liczbę gospodarstw domowych, mieszkań i domów jednorodzinnych zlokalizowanych w m.st. Warszawie, a także koszty funkcjonowania obecnego systemu gospodarowania odpadami komunalnym oraz prognozy dotyczące wprowadzenia nowego systemu. Należy zaakcentować, iż na poziom stawek opłaty za gospodarowanie odpadami komunalnymi, a co za tym idzie na dochody budżetu m.st. Warszawy, wpływ będą miały następujące czynniki:

- rzeczywisty wzrost wolumenu odpadów komunalnych związany ze zmianą systemu,
- rzeczywisty wzrost kosztów odbioru odpadów, na który największy wpływ ma bardziej rozbudowany, w stosunku do obecnego, system zbiórki selektywnej,
- rzeczywisty wzrost kosztów zagospodarowania w związku z nowymi wymaganiami dotyczącymi instalacji regionalnych,
- rzeczywista liczba płatników nowej opłaty.

Stawki opłat zostały ustalone w sposób umożliwiający realizację dochodów budżetowych m.st. Warszawy na poziomie 231 mln zł w roku 2013, 580 mln zł w roku 2014, 605 mln zł w roku 2015 oraz 620 mln w roku 2016.

DYREKTOR
BIURA GOSPODARSTWA ODPADAMI
KOMUNALNYMI

Piotr Karczewski
28.2.2013r.

Wydano opinię
Staronika m. st. Warszawy
z dnia 28 LUT 2013 r. 